

Udkast til tale

Vedrørende samrådspørgsmål L fra Folketingets Skatteudvalg (L 217 – bilag 578)

Spørgsmål L:

Ministeren anmodes om en uddybende redegørelse af sit bidrag til den kommende besvarelse af spørgsmål nr. 240 om en kommentar til problemstillingerne i henvendelsen af 19. maj 2001 fra Hans Willumsen om tinglysningsafgiftsloven, jf. alm. del – bilag 569.

Svar:

Som det fremgår af det foreløbige svar på spørgsmål nr. 240, som skatteministeren har afgivet i dag, ville en nærmere gennemgang og analyse af problemstillingen formentlig tage en god uges tid.

Og nu, hvor jeg har haft lidt mere tid til at se på sagen, mener jeg ikke umiddelbart, at det vil tjene noget formål at gå i gang med en sådan øvelse.

Sådan som jeg har forstået henvendelsen fra Hans Willumsen, vedrører den hovedsageligt fortolkningen af tinglysningsafgiftslovens § 7, stk. 3, som bl.a. omhandler tinglysningsafgiften ved tinglysning af servitutter.

§ 7, stk. 3, har følgende ordlyd:

»Udløser anmeldelsen tinglysning af samme type rettighed på flere faste ejendomme inden for samme retskreds eller i flere løsøregenstande m.v., udgør afgiften 1.400 kr., såfremt de forskellige rettigheder er mellem samme parter.«

Hans Willumsens henvendelse har efter det oplyste baggrund i en konkret sag, hvor ejerfor-

eningen i den ejendom, hvor Hans Willumsen ejer en ejerlejlighed, har givet ejerne af nabo-ejendommen en ret til at køre gennem porten for at komme til deres parkeringspladser. For at sikre naboejendommens ret, skal den tinglyses på samtlige ejerlejligheder. I denne situation skal der efter Skatteministeriets opfattelse betales 1.400 kr. for hver ejerlejlighed, fordi der er tale om rettigheder mellem forskellige parter (de forskellige ejerlejlighedsejere). Hans Willumsen er uenig i dette og mener, at der kun skal betales én gang 1.400 kr. for lysning på samtlige ejerlejligheder.

Spørgsmålet om, hvorvidt reglerne bør være sådan, at der kun skal betales én gang 1.400 kr. i denne situation, det er efter min opfattelse et rent (skatte)politisk spørgsmål, som jeg – som justitsminister – ikke finder at burde udtale mig om.

Med hensyn til det konkrete tilfælde, som Hans Willumsen omtaler, synes jeg, man må sige, at det mest har karakter af en konkret tvist mellem ejerne af ejerlejlighederne og afgiftsmyndighederne. Dette spørgsmål bør afklares i det administrative rekursystem (Landsskatte retten) eller ved domstolene.

På den baggrund finder jeg det **ikke** hensigtsmæssigt, at jeg som justitsminister skal optræde som »dommer« i denne sag ved at komme med udtalelser om fortolkningen af tinglysningsafgiftsloven.